

Sensiz Harfler Issız

– redfer · 25 Şubat 2025

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 102.bölümü

*

gitmek bazen
uzaktakinin bize aşına gelen sözüne de uzanır
o bize ait hatırayı
uhde ya da umut notlarını hatırlatır
hangi yolla ele geçirdiysek
aynı cümlelerde buluşturan
hayat tarzını
nasıl elde ettiğimizi anımsatır

giderken
ardından gitme diye yalvaran çığlıkları hatırla
gitme, kal diyen dostların feryadına
bir daha kulak ver
gitmek candan olmaktır aslında
hep öyle oldu

oysa gitsen de kalsan da candan olacaksın
zaten canlı kalmayacaksın
öyle diyorlardı
bil ki kardeşim gök kubbe altında yaşayan
yeryüzünde hareket eden her ne varsa
gün gelecek gidecek

kalmaya direnmenin kime faydası var
vakti geciktirmek kime hayat bahşeder
durduramadığın zamanı bir anlamla doldur
önünü alamadığın can verişini
bir sevdanın pazarına sür
tükenmeden sat canını

değeri düşerken değil
değerli bir bedele ver ömrünü
razı ol gitmeye
öncelediklerini ertele
ertelediklerini öncele

gidenlerin ardından ağlamak değil ki görevimiz
her gidişten yeni filizler çıkarmak hayatımıza
ağlamak değil sadece işimiz
kendimize yeni başlangıçlar yapmak
onurlu bir gidişin bedelini
seve seve üstlenmektir

ey yolcu
ardına bakmadan yürüyen can
ciğer yakan, yürek sızlatan
bize candan öte bir değer yüklemek içindir
hayattan öte bir sevda taşımak içindir
gitmek...

oysa
parçaları birleştirmeliydin
varlığın anlam ifade eden bir kitap olduğunu
göstermeliydin dağın, taşın, toprağın, suyun, havanın
okunmalıydın ağacın, ovanın, yerin, göğün, gecenin gündüzün sıralanışını

öyle dağınık,
öyle ifadesiz kalamazdı varlığın

bir Şey söylüyor olmalı
söz kesilmeli alem
parçalanmışlığın üzerine çıkmalı
anlamsızlığın kuyusuna düşmemeli.
okuyan olmalısın
okuyan olmazsan
anlamsızlığın en talihsizine kurban olacaksın

varlığın çeliŐkiye dönüşecek
Őuurun yetim kalacak
aklın yük olacak başına
kalbi azaplar içinde kalacak.
emellerin diken olacak
hasretlerin yakacak

buna razı değil
insanı insan diye var eden
razı değil insanın anlam kaybına
yakıŐtırmıyordu sana avareliği
olacak Şey değildi senin boşlukta yürümen
yoksa düşerdin
ortada kalamazdın
aŐađıların aŐađısına alçalırdın

dünyaya geliŐin
insanı düştüğü yerden kaldırmak içindi
sen geldin diye
yağmur
kalpler çorak kalmasın diye sađanaklaŐıyor
toprağında saklı baharlar uyansın diye
dokunuyordu damlalar yüzüne

önce sen
her Şey senden sonra
sen, öncelerin de öncesinin anlamıydın
muradını anlatıyordu seni var eden

her Şey senin uğruna akıyordu

sen diye ağıldıyordu nehirler
sen diye yükseliyordu gokler
sen diye doğuyordu güneŐ
gece, anlamın gözbebeği
yıldızlar, anlam gömleğinin ıŐıltılı yırtıklarıydı
sessiz taşlar
sensiz harfler ıssız
kimsesizdi

kim ki kuŐkularını terk edip
ruhunu su içirmeye koŐturursa
yürürse yarına
kim ki can endiŐesinden sıyrılır da,
canan uğruna can verecek teslimiyete
eriŐirse

ki gözyaŐı akıttığı kadar
ki matemini için ter döktüğü kadar
ki uğruna can verdiği kadar
Őahittir gitmelere

*

hicretin 6. senesi, zilkade ayı
resul-i ekrem bir gece rüyasında
hiçbir korku ve endiŐe duymadan
ashabıyla birlikte gidip
kabe-i muazzama'yı tavaf ettiklerini
kiminin başını kazıttığını,
kiminin de saçını kısaltığını görmüŐtü

efendimiz, bu rüyasını anlatınca ashab-ı kiram
görölmedik bir sevin ve heyecan izhar etmişlerdi
muhacirin mekke'den medine'ye hicretlerinin üzerinden
altı yıl gemiŐti
bu altı yıl zarfında
büyüklü küçüklü bir ok hadise cereyan etmiŐti

vatanlarının hasreti yine de gözlerinde tütüyordu
doğup büyüdükleri vatanlarına
bir gün tekrar kavuşacaklarını
her an hayallerinde yaşıyorlardı
hasret duydukları belde alelade bir yer de değildi.
her gün beş vakit namazlarında yöneldikleri
kabe-i muazzamanın bulunduğu mübarek bir belde idi

resul-i ekrem
siz muhakkak meşid-i haram'a gireceksiniz müjdesi
müslümanlar arasında büyük bir sevinçle karşılanmıştı
hemen o yıl gidip
kabe-i muazzamayı tavaf edeceklerini
zannettiler ve bunu umdular

efendimiz, yerine medine'de
abdullah bin ümmi mektum'u bıraktı
yemen işi giydiği iki elbisesi ile pazartesi günü yola çıktı
birlikte hazırlanan müslümanların sayısı 1.400 idi
kafilde 4 de kadın vardı
bunlardan biri efendimizin muhterem hanımları
ümmü seleme (r.a.) idi
müslümanlardan sadece 200'ü atlıydı

yanlarında yolcu silahı olan kılıçtan başka
bir silah da bulunmuyordu
onlar da kınlarında idi
ümre kafilesiyle birlikte
ayrıca kurbanlık 70 de deve vardı

resul-i ekrem (a.s.m.) ashabıyla
zü'l-huleyfe mevkiine gelmişti
bu sırada Hz. Ömer huzura çıkıp
ya resulallah
seninle harp halinde bulunan bir kavmin üzerine
silahsız ve atsız mı gireceksin
diyerek endişesini dile getirdi

resul-i Ekrem...ben, umreye niyetlenmiştim

silah taşımak istemem diyerek
mübarek niyetlerinin muharebe olmayıp
mücerred umre, kabe-i muazzamayı
ziyaretten ibaret olduğunu ifade buyurdu

zü'l-huleyfe
medinelilerin mikatı
ihrama girme yerdir
efendimiz de burada
öğle namazını kıldıktan sonra ihrama girdi
yetmiş kadar olan kurbanlık develere de
işaret vurdurdu

müslümanların bir kısmı da burada ihrama girdi
efendimiz, öğle namazını kıldıktan sonra
kıbleye döndü telbiye getirdi

lebbeyk! Allahümme lebbeyk!
lebbeyke la şerike leke lebbeyk
innel hamde ven'nimete leke
ve'l-mülke la şerike leke

bu ulvi seda
her tarafı nurani bir havaya büründürdü
sahabilerin heyecanları zirvedeydi
henüz zü'l-huleyfe'den ayrılmamışlarken
resul-i ekrem müşriklerin durumunu öğrenmek
kendi geliş gayesini de bildirmek üzere
büsr bin süfyan'ı mekke'ye gözcü olarak gönderdi

müşrikler,
efendimizin kalabalık bir sahabi topluluğu ile
gelmekte olduğunu öğrenmiş
kati karar almışlardı
muhammed ve beraberindekiler
mekke'ye asla sokulmayacaktı

bunun için,
halid bin velid emrinde 200 kişilik bir süvari birliğini

süratle küraü'l-gamim denilen mevkie göndermişlerdi
müşriklerin bu kati karar ve gayretlerini
tecessüs için gönderilen büsr bin süfyan
gelip usfan mevkiinde resul-i ekrem'e haber verdi
fahr-i kainat bu haberi alınca şöyle buyurdu

yazıklar olsun
kureyş helak oldu
zaten harp onları yiyip bitirmiştir
ne olurdu
benimle diğer arap kabileleri arasına girmeselerdi
beni onlarla baş başa bıraksalardı

heyhayt
kureyş müşrikleri kuvvetlerinin çok olduğunu mu zannediyor
vallahi
Allah'ın tebliği için beni göndermiş olduğu dini
hakim ve üstün kılıncaya kadar
şu başım şu gövdemden ayrılıncaya kadar
onlarla savaştan asla çekinmeyeceğim.

kureyş müşriklerinin karşı koymak için hazırlanmaları
efendimizi fazlasıyla müteessir etti
resul-i ekrem
halid bin velid kumandasında bir kureyş süvari birliğinin
gamim mevkiine gelmiş olduğunu duyunca
ashabına
halid bin velid bir takım süvari ile birlikte
gözcü olarak gamim mevkiinde bulunuyor
bu bakımdan siz
yolun sağ tarafını tutup gidiniz buyurdu

yol güzergahını değiştirerek
müslümanları bir başka yoldan götürdü
halid bin velid,
islam ordusunu uzaktan görünce
derhal dönüp kureyşlilere durumu haber verdi

sahabilerin bu kararlılığından

efendimiz son derece memnun oldu
haydi öyle ise, Allah'ın ismi ile yürüyünüz buyurdu
müslümanlar tekbir ve telbiyelerle mekke'ye
kabe-i muazzamaya doğru adım adım yol alıyorlardı

kasva,
efendimizin şevkiyle kalkıp yürüyüverdi
kureyşlilere doğru gitmeyip
başka tarafa saparak
hudeybiye denilen mevkiin nihayetindeki
suyu çekilmiş bir kuyunun başına indi
efendimiz, müslümanların da gelip oraya
konmasını emir buyurdu
hudeybiye'de yerleşilen saha
susuz bir yerdı

resul-i ekrem
ashabıyla hudeybiye'de bulunurken
huzaa kabilesi reisi büdeyl ibni verka
kabilesinden birkaç kişi ile çıkıp huzura geldi

tihame kabilelerinden olan huzaalılar
cahiliye devrinde bir husustan dolayı
peygamberimiz (s.a.v.)'in mensup olduğu
beni haşim ile ittifak etmişlerdi

islamiyetin zuhurundan sonra da
bu anlaşmaya sadakat göstererek
efendimize taraftarlık gösterdiler
müslüman olsun, müşrik olsun hepsi
kureyş'in hal ve hareketlerine dair
mekke'de olup bitenleri
efendimize gizlice haber verirlerdi

peygamberimiz (s.a.v.)'in huzuruna çıkan büdeyl
kureyşliler seninle çarpışmaya ant içmiş
beytullahı ziyaret etmene
asla müsaade etmeyecekler dedi.

resul-i ekrem geliş maksadını tekrarladı
şöyle buyurdu
biz, buraya herhangi bir kimse ile
çarpışmak için gelmedik
maksadımız, umre yapmak
beytullah'ı tavaf ve ziyaret etmektir...

büdeyl
ben, senin söylediklerini kureyşlilere ulaştırırım deyip
peygamberimiz (s.a.v.)'in yanından ayrıldı
büdeyl, adamlarıyla mekke'ye dönüp
durumu kureyşlilere bildirmek istedi

kureyşliler
bizim, ondan gelecek bir habere ihtiyacımız yoktur
onun bilmesini istediğimiz tek şey vardır
bizden tek kişi sağ kalıncaya kadar
o mekke'ye giremeyecektir.

sonra büyükleri olan urve bin mes'ud araya girdi
siz ne diye
büdeyl ve arkadaşlarını dinlemek istemiyorsunuz
dinleyiniz
söyleyeceği şey hoşunuza giderse kabul edersiniz,
hoşunuza gitmezse reddedersiniz

büdeyl'i dinlediler
kureyşin ileri gelenlerinden biri olan
urve bin mes'ud
büdeyl'in sözlerini yerinde buldu
onlara şu teklifte bulundu

doğrusu, büdeyl size
doğruluk ve sulh yolunu göstermek üzere gelmiştir
siz, onun tekliflerini kabul ediniz
benim de gidip onunla konuşmama
görüşmeme izin veriniz.

kureyş müşrikleri bu sözlerden hoşlanmadılar

muhammed'e git
ancak kendi görüşünü gelip bize haber verme
deyip urve'yi azarladılar

urve,
çıkıp peygamberimiz (s.a.v.)'in yanına geldi
müşriklerin hazırlıklarını
hudeybiye suyu başında beklediklerini
hiçbir kimseyi mekke'ye sokmamaya
kararlı olduklarını tekrarladı

efendimiz şöyle buyurdu
ey urve Allah için söyle
şu kurbanlık develerin kurban edilmelerine
şu beytullahı ziyaret ve tavafa engel olunur mu

biz çarpışmak için gelmedik
niyet ettiğimiz umremizi ifa etmek
kurbanlık develerimizi
kurban etmek arzusundayız

sen kavmime şunu haber ver
benimle beytullah arasından çekilsinler
bıraksınlar umremizi yapalım
kurbanlarımızı keselim

urve bin mes'ud
bir taraftan peygamberimiz (s.a.v.) ile konuşuyor
diğer taraftan sahabelerin resul-i ekreme karşı
davranış ve hareket tarzlarını göz ucuyla süzüyordu

ashabın peygamberimiz (s.a.v.)'e karşı
son derece hürmetkar
kendisine teslimiyet içinde hareket edişlerine
hayran kalmıştı

kureyş müşriklerinin yanına dönünce
efendimizin maksadını bildirdikten sonra
hayranlık duyduğu müşahedelerini

anlatmaktan da kendisini alamadı

ey kavmim

ben birçok hükümdarın huzuruna

elçi olarak çıkmış bir kimseyim

vallahi,

ben bunlardan hiçbir hükümdarın adamlarının

ashabının muhammed'e hürmet ettikleri

sayıp sevdikleri gibi görmedim

ashabından herhangi biri

ondan izin almadan konuşmuyordu

muhammed onlara bir şey emrettiği zaman

yerine getirmek için adeta birbirleriyle yarışıyorlardı

sahabileri onun yanında konuşurlarken

seslerini alçaltıyorlardı

kendisine olan hürmetlerinden dolayı

yüzüne dikkatle bakamıyorlar

gözlerini yere indiriyorlardı.

ben öyle anladım ki,

bu kavim hiçbir zaman onu yalnız bırakmayacak,

onun bir tek kılını bile kimseye teslim etmeyecek,

hiçbir kimseyi onun tenine dokundurmayacaktır

gerisini siz düşünün.

sonra da,

o, size bir sulh teklifinde bulunmuştur

gelin bu teklifi kabul edelim dedi

urve'nin bu teklifi

kureyş ileri gelenleri tarafından hoş karşılanmadı

artık her iki taraf

karargah kurdukları yerde müzakereler yapıyor

birbirlerine gönderdikleri karşılıklı elçilerle

tekliflerde bulunuyorlardı

elçisini öldürmeye kalkıştıkları halde

resul-i ekrem üzerlerine yürümedi
teenni ile hareket etti
onlardan yeni teklifler bekledi
çünkü, onun maksadı kan akıtmak değildi

efendimizin bütün bu söylenenlere rağmen
geri dönmediğini gören kureyşliler
bu sefer ahabişlerin reisi huleys bin alkame'yi
elçi olarak gönderdiler

efendimiz uzaktan huleys'i tanıdı
ashabına
bu gelen kurbanlıklara inanç ve saygısı olan
bir kavimdir
kurbanlık develerin hepsini
ona karşı salıveriniz de görsün buyurdu

müslümanlar kurbanlık develerini
huleys'e karşı sürüverdiler
lebbeyk! Allahümme lebbeyk... diyerek
telbiye getirdiler
bu ulvi ve masum manzara karşısında
huleys'in gözleri dolu dolu oldu

huleys'in bu masum ve kudsi manzara karşısında
söylenecek başka bir şeyi yoktu
doğruca kureyşlilerin yanına döndü
müşriklere açıkça şöyle demekten çekinmedi
ben onu kabe'yi tavaftan menetmemizin
doğru olmayacağı fikrindeyim

kureyş ileri gelenleri
sen nihayet bir arapsın
cahilliğin ortada
sus, bu işlere aklın ermez diyerek
hakarete bulundular

elçiler vasıtasıyla görüşmeler devam ediyordu
resul-i ekrem bir an evvel

kati neticeyi elde etmek istiyordu

resul-i ekrem

hz. osman'ı yanına çağırđı

şu talimatı verdi

kureşlilere git

biz buraya hiç kimse ile çarpışmak için gelmedik

sadece şu beytullahı ziyaret için gelmiş bulunuyoruz

yanımızdaki kurbanlık develeri kesip döneceğiz

diye söyle

sonra da onları islamiyete davet et

hz. Osman onları islama davet etti

bu görüşmeden de bir netice alınamadı

redfer